Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCI | Ч. 4. | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 5-го СІЧНЯ 1985 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 5, 1985 | No. 4. | VOL. XCI

„КОЛИ ХРИСТОС РОДИВСЯ В УКРАЇНІ"

„ПРАЗДНИК ПОНАД ПРАЗДНИКИ"

(РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ СУЩОЇ БЛАЖЕННІШОГО МСТИСЛАВА ДО БРАТІВ І СЕСТЕР У ПОНЕВОЛЕНІЙ УКРАЇНІ ТА ПО ВСЬОМУ СВІТІ РОЗСІЯНИХ)

ДОРОГІ БРАТИ І СЕСТРИ!
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВМО ЙОГО!

Ось уже скоро 2000 років лунає таке привітання у Святу Ніч народження Сина Божого — Христа і Спасителя роду людського.

Найбільше тепла вкладаємо в це святочне привітання тим, кому Божий Промисел судив бути на Батьківщині сторожами землі української та вартовими коло скарбниці духовних цінностей нашої нації.

З особливим зворушенням вітаємо зі Святом Різдва Христового тих братів і сестер, що караються в московських в'язницях та на засланні в безлюдних закутках країни сліз і печалі; караються всього і тільки за любов до Бога і найближчого ближнього — знедоленої людини української.

З великим сумом, скорботою і болем у серці, всі ми, і ті, що на батьківщині в неволі перебувають, і ті, що з Божої Волі поза її межами живуть у вільному світі, стаємо все більш мовчазними свідками великої трагедії української нації. Москва, заохочена байдужістю і самолюбством ще не підбитої нею частини світу, знищила у цьому жахливому столітті чимало народів не тільки в СССР, але і поза межами цієї країни невільників. З усього видно, що на чергову свою жертву, призначену на повне знищення, Москва визначила Україну та її побожний народ.

Ось уже понад 60 років триває брутальне знущання Москви над народом українським. Москва робить усе її

(Закінчення на стор. 5)

Роман Завадович

ЙДЕ КОЛЯДА ДО НАС У ГОСТІ

У чарами сповиту тиху ніч
По сніговому срібному помості
У сяйві зір, небесних ярих свіч,
Йде Коляда до нас у гості.

З-за тисячі минулих сивих літ
З-за ста морів і гір, шляхом зі Сходу
Іде вона до нас в далекий світ
Посланцем від незборного народу.

І на змереженім різдвяному столі
Пшеничні колоски й пахуче сіно
Нагадають Свят-Вечір у селі,
Коли Христос родився в Україні.

Прийдіть із того світу, прадіди,
Ми відчинясм вам нарозтіж двері.
І під провісні звуки коляди
Із нами разом сядьте до вечері —

— щоб не самітні й не забуті ми,
На звичай горді свій тисячорічний,
Наперекір царям неволі й тьми
Співали переможне „Бог Предвічний".

„ПРИВІТАЙТЕ ДИТЯТКО ХРИСТА"

(ПРИВІТ В УКРАЇНУ МИТРОПОЛИТА СТЕФАНА СУЛИКА, ПЕРЕДАНИЙ НА ХВИЛЯХ „ГОЛОСУ АМЕРИКИ")

ХРИСТОЄ РАЖДАЄТЬСЯ! — СЛАВІМ ЙОГО!

Дорогі мої земляки, рідні мої, мій український народе! О , як мило мені! Як ждав я цієї хвилини, щоб у цей святий час, коли увесь християнський світ врочисто відзначує велику тайну Божої любови — прихід на землю нашого Спасителя, Ісуса Христа, щоб привітати вас усіх і любов'ю мого серця поблагословити вас моїм сердечним архиєрейським благословенням.

Вітаю вас усіх нашим прабатьківським привітом: Христос Раждається! Передаю вам слова колядки, що так радісно, так побожно співали в Україні й раділи наші предки, заповнюючи Божі святині раннім ранком в день Рождества Христового: „Бог предвічний народився! Прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь і утішив вся!"

Різдво Христове, мої ви рідні, — це свято любови, бо з любови до людей Син Божий зійшов з неба на землю і людиною став. Тому нехай Божа любов обпромінить вас усіх сяйвом вифлеємської зорі. Любов — це основа й найбільша сила християнства. Але любов вимагає постійної напруги й зусилля, жертв і посвяти. Любов Бога й ближнього ушляхетнює людину, форму її світогляд, освіжує і освячує її душу. А це робить народ святим, народом Божим, дітьми Божими, братами й сестрами в Христі.

У цей радісний празник Христового Різдва більшість з вас не буде мати змоги зійтися до Божого храму і спільно, як одна родина Божих дітей, радісно співом рідних колядок Бога прославляти. Тому прошу вас і взиваю влаштуйте у ваших душах храм Святого Духа, святий кивот, живі ясла для народженого у Вифлеємі Дитятка Христа. Пригадайте собі слова Святого Писання: „Бог є любов, і хто перебуває в любові, той перебуває в Бозі, і Бог перебуває в ньому" (1 Ів. 4,16). Тож в затишку свого серця, в родинному колі, як у перших віках християни ховались в катакомбах, привітайте Дитятко Христа у своєму серці. Обніміть та обвийте Його пеленами вашої палкої любови до Нього. У цих ваших домашніх церквах прославляйте Бога, що „прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь..." Тож співайте наші традиційні колядки і кріпіться в надії на Божу поміч і Боже благословення, щоб наче та вифлеємська зоря, Божа благодать засяяла радісним небесним сяйвом і прогнала темряву зневіри, дала вам надземну силу й відвагу та сповнила серця ваші живою вірою, надією й любов'ю.

Хай „мир Божий, що вищий над усякий ум, береже серця й думки ваші у Христі Ісусі" (Фил. 5,7).

Христос Раждається!

† **Стефан**
Архиєпископ-Митрополит

В ГРУДНІ УНС ПРИДБАВ 284 ЧЛЕНІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА 973,000 ДОЛЯРІВ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — З Організаційного відділу УНСоюзу інформують, що секретарі та інші відділові урядовці в грудні придбали 284 нових членів, забезпечених на 973,000 долярів. Були сподівання, що Головна Канцелярії по традиції одержить бодай 400 аплікацій нових членів, але не всі секретарі включились в грудневу організаційну акцію.

Найбільше нових членів придбала секретарка 269-го Відділу Христина Фуга-Гербеги — 13, а дальше секретар 242-го Відділу Йосиф Чабан придбав 11 членів головний радний Василь Пастушок — 10 членів, а довголітня союзова чемпіонка Квітка Стецюк секретарка 25-го Відділу придбала 9 членів. Вісім членів придбала колишня довголітня заступниця головного предсідника Марія Душник до 293-го Відділу, яка по традиції кожного року приєднує 10 нових членів. По шість членів придбали: секретар 42-го Відділу Іван Блиха, секретар 283-го Відділу Григорій Гавришків, секретарка 434-го Відділу Олександра Дольницька і голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик до 445-го Відділу.

По п'ять членів придбали інж. Іван Скіра — 153-ий Відділ, заступниця головного предсідника УНС Гльорія Пашен, — 125-ий Відділ, головний радний Роман Татарський — 94-ий Відділ, Маргарета Гентош — 305-ий Відділ, інж. Михайло Нич — 397-ий і Ярослава Зорич — 432-ий. По чотири члени придбали Микола Драпала — 96-ий Відділ, головний радний Володимир Квас — 88-ий, Михайло Скурпон — 236-ий, Стефан Іваницький — 276-ий і Андрій Маринюк — 368-ий. По три члени придбали урядовці 23-ох відділів, а саме: Константин Хільченковський — 10-ий, Володимир Лучкань — 12-ий, головний контролер д-р Нестор Олесницький — 27-ий, мгр Володимир Яців — 32-ий, Стефанія Гаврилюк — 88-ий, Григорій Корбяк — 146-ий, головний радний Андрій Джула — 161-ий, Дмитро Федорійчук — 162-ий, Тимко Бутрей — 164-ий, Василь Осадчук — 172-ий, Іван Пригода — 200-ий, інж. Богдан Олежінський — 216-ий, Анна Ремік — 238-ий, Стефан Островський — 270-ий, інж. Мирон Сірий — 281-ий, головний радний Володимир Гавриляк — 316-ий, Микола Величч — 317-ий, Марія Заверуха, 343-ий, Іван Яремчук — 361-ий, Василь Семків — 379-ий, Стефан Ковальчук — 380-ий, Наталія Шуя — 452-ий і головна радна Текля Мороз — 465-ий. Слід згадати, що поважне число відділових секретарів і інших урядовців придбали по два, або одному членові, забезпечених на високі суми.

Всім згаданим і незгаданим поіменно союзовцям Організаційний відділ УНС висловлює признання і щиру подяку за віддану працю для розбудови Українського Народного Союзу. А коли б за їхнім прикладом пішли й інші секретарі, а головно тих відділів, які нараховують по 300-400 членів, то Канцелярія Союзу могла одержати не 284 аплікації нових членів, а найменше 400.

Слід відмітити працю деяких округ, а головно тих, які виконали свої квоти на 100 і 75 відсотків в минулому році. Про змагання округ за найкраще відсоткове виконання квот інформовано в грудні, а сьогодні, підрахувавши на швидку руку, подається округи, яких управи присвятили багато часу в останніх днях грудня.

Доказом того є Філядельфійська Округа, для якої в грудні, а дослівно в останніх днях, відділові урядовці придбали 66 нових членів. Квота Округи виносила 370 членів, а придбано 390 членів. Філядельфійська Округа повинна бути прикладом для інших округ. До неї належать відділові урядовці різних віровизнань, політичних поглядів, але у союзовій праці всі є об'єднані в одну велику союзову родину. В результаті понад 20 років ця Округа здобуває найбільше число нових членів. Головою цієї передової Округи є Петро Тарнавський.

Якщо говорити про найкраще відсоткове виконання квоти, то на чоло висунулася Монтреальська Округа, яку очолює головна радна Т. Мороз. Дальше ідуть Округи Пассеїк, яку очолює Іван Хомко, Округа Твердого Вугілля у проводі з Тимком Бутрієм, Вунсакет з наймолодшим головою Аліком Худолієм, Вілкс Беррі з головою Василем Стефурином і Скрентонська, яку очолює проф. Микола Мартинюк і Балтиморська, головою якої є мгр Богдан Ясінський.

На 75 і більше відсотків квоти мають виконані Округи: Рочестерська, головою якої є головний радний В. Гавриляк, Джерзі Сіті, голова Володимир Білик, Перт Амбой, голова Михайло Захарко, Ніягара — Канада, голова д-р Богдан Долішний, і Сиракюзи - Ютика, голова Іван Чопко.

Всім згаданим головам Екзекутива висловлює признання й гратуляції за взірцеву працю.

Проголошено нагороди фундації Антоновичів

Вашінгтон. — Фундація Омеляна і Тетяни Антоновичів подає до відома, що на рекомендацію жюрі літературних і наукових нагород Фундації у складі: Іван Фізер, Ярослав Пеленський Богдан Рубчак, Юрій Шевельов і Роман Шпорлюк літературну нагороду Антоновичів на 1984 рік надано Юрієві Коломийцеві за його збірку поезій „Білі теми", а наукову нагороду Магдалині Ласло-Куцюк за її працю „Засади поетики".

Урочисте вручення нагород відбудеться весною 1985 року.

Влаштовують Щедрий Вечір у Філядельфії

Філядельфія. - Вже від кількох років УОКЦентр у Філядельфії влаштовує традиційний Щедрий Вечір. Цього року Щедрий Вечір відбудеться в неділю, 13-го січня, о год. 2-ій по полудні.

Імпрезовий комітет УОКЦентру докладає всіх зусиль, щоб вечір був найбільш традиційним. Крім традиційних страв, які будуть подані гостям, учасники будуть мати змогу послухати коляди і щедрівки, що їх виконає хор церкви Благовіщення під диригентурою Ігоря Кушніра.

На цей Щедрий Вечір дирекція УОКЦентру запрошує все громадянство Філядельфії і околиці.

У СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО СКАРБУ Польської Народної Республіки наказало перевести вже третій раз з черги девалюацію своєї валюти у відношенні до американського доляра. Це зроблено з метою збільшення експорту товарів і для того, щоб змусити інституції, які займаються експортом до більш ощадностевої політики. Девалюація відноситься також до інших закордонних твердих валют, зокрема британського фунта, німецької марки і французького франка.

АВІТАЛЬ ЩАРАНСЬКА, дружина засудженого в СССР, нібито за шпигунство в користь ЗСА, Анатолія Щаранського заявила західним кореспондентам в Єрусалимі, що стан її мужа дуже серйозний і його тепер перенесено до таборового шпиталю на лікування. Вона заявила, що вістку отримала від матері Анатолія телефонічно. Крім того на Заході стало відомим, що совєтські органи КГБ вимагали від Щаранського покаянної заяви і обіцяли йому допомогу в розглянениі його справи й евентуальному звільненні з ув'язнення, або зменшення кари.

БОННСЬКИЙ УРЯД КАНЦЛЕРА Гельмута Коля затурбований зростом терроризму в Західній Німеччині. Недавно терористи виконали бомбовий замах на приміщення французької амбасади і хоч жертв у людях не було, матеріяльні шкоди обраховують на приблизно 40,000 долярів. Крім того терористична діяльність пожвавилась в Гамбургу, Кельні, Франкфурті, а навіть в Мюнхені, спокійній відносно консервативній Баварії.

ЖУРНАЛ „РІДЕРС ДАЙДЖЕСТ" інформує у січневому числі, що іранська амбасада у Швайцарії являється гніздом шпигунства аятолли Хомейні в Европі. Робітники амбасади займались закупом вибухових матеріялів, які опісля були використані терористами у самовбивчому атентаті в Бейруті у якому загинуло біля 300 вояків, переважно американців і французів. У статті п.з. „Аятолли терору" автори кажуть, що амбасада Ірану в Берні тільки тим і займається, що скуповує модерні вибухові матеріяли і зброю та пересилає її „дипломатичним шляхом" до Ірану і передає її терористам підпорядкованим „високій раді Ісляму". В 1982 році співробітники амбасади закупили 300 тонн вибухового матеріялу.

МОСКВА ЩЕ Й ДОСІ не вияснила справи маршала Ніколая Огаркова, який до вересня 1984 року був шефом генерального штабу, а тепер правдоподібно є головним політичним комісаром і наглядачем компартії в армії. Місце Огаркова, як відомо, зайняв маршал Сергей Ф. Ахромеєв, хоч прізвище Огаркова не зникає із сторінок совєтської преси. Він очолював військову делегацію до Східньої Німеччини, підписав разом з іншими совєтськими високими старшинами, клепсиду після смерти міністра оборони маршала Дімістрія Устінова, а тепер його прізвище появилося знову у зв'язку з перемінами в головній політичній директорії, яка забезпечує партійну контролю в усіх родах збройних сил СССР.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II під час проповіді у базиліці св. Петра в Римі проголосив, що Римо-Католицька Церква у відповідний спосіб пошанує в цьому 1985 році святих Кирила і Методія, грецьких місіонерів з IX століття, які вважаються Апостолами слов'ян. Рішення Ватикану пошанувати згаданих святих може створити базу для відвідин Папою деяких країн Східньої Европи, — кажуть церковні спостерігачі.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердінанд Маркос правдоподібно перейшов дуже складну операцію перещеплення нирки в другій половині листопада, або на початку грудня минулого року і тепер приходить поволі до здоров'я. Цю інформацію підтвердили деякі політичні діячі у Вашінгтоні, Лондоні і Парижі. Між іншим у Манілі знаходиться один з кращих шпиталів перещеплення нирок.

ВИДОБУТОК НАФТИ в Совєтському Союзі дуже зменшився і спеціялісти застановляються чи оливні джерела в СССР висихають, чи СССР з розмислом скоротив видобуток, щоб таким чином впливати на світові ціни на цей продукт.

Совєтський вчений попросив права політичного азилю в ЗСА

Чикаго. — Совєтський вчений 51-річний Артем Владімірович Куліков, який ще з іншим нуклеарним фізиком працювали в чикагській „Фермі нешенел Акселерейтор лабораторі" попросив і отримав політичний азиль в З'єднаних Стейтах Америки, заявили представникам засобів масової інформації речники Служби імміграції і натуралізації у четвер, 3-го січня ц.р.

А. Куліков напередодні Різдва Христового за новим стилем мав відлетіти з летовища О'Гер до Москви. На летовищі він зайшов до іміграційного бюра і попросив права політичного азилю, назвавши перед тим своє прізвище і подавши урядуючим працівникам свої документи. Обидва совєтські вчені, прізвища другого не називається, мали відлетіти до СССР після закінчення їхньої експериментальної праці у згаданій нуклеарній компанії. Речник Ай-Ен-Ес заявив, що було трохи шарпанини за багажі А. Кулікова, які конечно другий вчений і ще якісь люди хотіли дістати. В інформації не подається, що було в тих багажах, які все ж таки вдалося зберегти. Дружина Кулікова залишилася в Ленінграді, де він раніше жив і працював в Ленінградському нуклеарному інституті.

Згаданий вчений, як говориться в інформації, був один з чотирьох високо заавансованих спеціялістів в нуклеарній ділянці в СССР.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

З уваги на Свято Різдва Христового, яке припадає за старим стилем на понеділок, 7-го січня ц.р., Головна Канцелярії УНСоюзу і В-во „Свобода" будуть в цей день закриті. Перше число „Свободи" в наступному тижні друкуватиметься у вівторок з датою середи, 9-го січня. — Ред.

В АМЕРИЦІ

З БІЛОГО ДОМУ повідомляють, що найближчий дорадник Президента Роналда Регена і його шеф персоналу в Білому Домі Майкел Дівер відійде із свого посту цією весною та що Президент з жалем погодився на цю резигнацію. М. Дівер працював з Р. Регеном 18 років і тепер хоче відійти на пост у приватному підприємстві, в якому матиме куди вищу платню, як в Уряді. Саме ця фінансова проблема була причиною, що М. Дівер подякував за працю у Президента. Як відомо, вже раніше зрезигнував секретар Департаменту внутрішніх справ Вілліям Кларк, який також був довіреним Президента впродовж останніх 18-ох років. Відхід В. Кларка плянований на початок березня.

ЗАПРОПОНОВАНИЙ ДЕРЖАВНИМ скарбом спрощений плян податків мав негативний ефект на ділянку нерухомого майна. Фінансисти пророкують, що цей плян знизить вартість домів і причиниться до того, що багато родів нових конструкцій будуть безприбуткові. Згідно з аналізою плянів Департаменту фінансів приватними економістами, відкинення або зменшення податкових вигод для власників домів, зменшить цінність домів на приблизно 10 відсотків.

УЛАМКИ АМЕРИКАНСЬКОГО літака повітряної лінії Істерн знайдено поблизу Ля Пазу, Болівія, в горах Іллімані, 20 годин після того, як було повідомлено, що літак зник. Із 29 пасажирів і залоги, в тому 9-ти американців, ніхто не врятувався. Американці на літаку, що вилетів для розшуків потерпілого аварію літака, побачили залишки його в глибокому снігу, 19,000 стіп над рівнем моря.

В СЕРЕДУ, 2-ГО СІЧНЯ 1985 року, ввійшла в життя нова програма, в межах якої Адміністрація президента Роналда Регена заохочує державні установи наймати на працю тимчасових працівників, яким можна платити менші винагороди, а також їх можна звільняти з праці багато легше, ніж професійних працівників. Патрик Кортен, речник державного бюра персоналу, заявив, що ця програма запланована з метою зменшити видатки Уряду.

ЗААРЕШТОВАНІ ДРУЖИНА і наречена двох чоловіків, які підклали вибухові речовини, що спричинили вибухи у чотирьох клініках абортів на Фльориді і у Вашінгтоні. Кеті Сіммонс, дружину Джеймса Томаса Сіммонса, і Кей Віггінс, наречену Меттю Голлебі обвинувачено у конспірації і допомозі у злочині, зокрема в тому, що вони купили „чорний порошок", що був вжитий 25-го грудня 1984 року для зруйнування клінік. Обидвох чоловіків у віці 21 року життя, мешканців Кентонменту, Фльорида, обвинувачено в організації 16 вибухів абортних клінік. Людських жертв під час вибухів не було. Коментуючи цю подію у виступі по телевізії, пастор Джеррі Фолвелл, голова організації „Морал Маджориті", заявив, що збомблення клінік абортів — це терроризм і люди, що цим займалися, не тільки терористи, але й злочинці. Президент Роналд Реген гостро засудив бомблення клінік, назвавши їх анархістськими діями і сказав, що винуватці цього мусять бути строго покарані.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Думками линем в Україну

„Веселих, радісних свят!" — за давньою доброю традицією вітаємо ми один одного напередодні Різдва Христового, вкладаючи в ці слова глибокий зміст. Та яким би радісним не було це свято, воно наводить на нас роздуми, викликає спомини.

Різдво, Свят-Вечір, ялинка, коляда... Як багато в кожному з цих слів для нас, українців! У них — і ніжні мелодії дитинства, і сумні пісні туги за Україною, доля рідного краю. Доля, яка закинула тисячі українських родин на далекі землі Америки і Австралії, Канади і Бразилії. Та багато з нас, де б він не був, лине думками у цей радісний Свят-Вечір на Львівщину і Київщину, на Волинь і Полтаву, в Чернівці і Тернопіль — на рідну землю, під батьківську стріху, де, як і новонароджене Боже Дитятко, починав перші свої кроки.

Сумні, не веселі свята в нашій Україні. Мало радости приносять вони для наших рідних і близьких, друзів і товаришів дитинства, які залишилися там, за Залізною куртиною.

У чийсь дім прийшла вістка — „похоронка", що в далекому й чужому Афганістані загинув син. Вона ще більш трагічна і сумна, бо син не впав на полі бою як герой, захищаючи рідну землю від ворога. Син ступив кованим чоботом на чужу землю такого ж багатостраждального Афганістану як загарбник - завойовник, щоб вбивати, руйнувати. Щоб вогнем і мечем наводити новий, комуністичний порядок. Щоб залишати в сльозах афганських матерів, дітей і вдів.

Сумний Свят-Вечір і для матерів та родин Олекси Тихого, Валерія Марченка, Юрія Литвина, які загинули в совєтських тюрмах.

Ще один Свят-Вечір зустрінуть у тюремних стінах Мордовії, Якутії, Сибіру Горбаль, Кандиба, Красівський, Руденко, Чорновіл, Кусиль, Ратушинська, Кукобака, Стус, Шевченко, Скочок та сотні інших політв'язнів совєтських концтаборів і „психушок," які кинули виклик теророві і безправ'ю.

Свій 33-ій Свят-Вечір зустрічатиме у Чистопольській тюрмі, що в Татарській АССР, „особливо небезпечний державний злочинець" Юрій Шухевич, єдиною „провиною" якого є те, що він — син головного командира Української Повстанської Армії генерала Тараса Чупринки (Романа Шухевича).

Весело і безтурботно святкуємо ми Різдво Христове тут, у вільному світі. Тож згадаймо в цей вечір про нашу далеку, поневолену Україну. Згадаймо і молімо новонародженого Спасителя, щоб зіслав кращу долю для нашого народу. Молімо, щоб настав час, коли в нашій Україні „врага не буде, супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі".

Архипресвітер Сергій Кіндзерявий-Пастухів

БОГ ОБ'ЯВИВСЯ В ТІЛІ

Прекрасний, хвилюючий ясністю та лаконічністю вислову, гимн, славень Богоявленню знаходимо в листі апостола Павла до свого ученика Тимофія. „Безсумнівно, — стоїть там — велика це таємниця благочестя:

Бог об'явився в тілі,
Оправдався в Дусі,
Бачили Його ангели,
Проповіданий був
між народами,
Увірувано в Нього по світі;
Вознісся у славі!

Саме народження Ісуса з Назарету, бувши чудесним і надзвичайним, зразу ж стало контроверсійним. Тай не могло бути інакше. Господь Бог до крайности упростив вершинну містерію Богоявлення, але супроти наших, людських можливостей сприймання, це й так виявилося понад силу. А через 30 років, коли Ісус, уже як Син Чоловічий (Людський), почав свою пророчу місію, поглибилося провіщене розрізнення, аж ворожнеча між людьми. На півроку старший родич Ісуса, відомий подвижник, аскет, вогненний проповідник зійшов з верхів'я своєї пустині в Йорданську долину і схвилював, зрушив розгублений народ. Збиралися натовпи людей, слухали, хрестилися від нього в Йордані; сам цар Ірод боявся його і поважав. Уся ж проповідь Йоана зводилася до заклику: покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне! Це саме повторив і Ісус, починаючи Свою місію. А про Ісуса Йоан Предтеча так свідчив: „Гряде могутніший від мене слідом за мною; у Нього я недостойний, нахилившися, розв'язати ремінь обув'я Його". І вияснив: „Я хрестив вас водою, Він же хреститиме вас Духом Святим". Це сильне свідчення Йоана ще й зростає від заяви Ісуса, що Йоан — найбільший з-поміж народжених.

Усе воно формує суцільну перспективу, що унагляднює віддаль між грішним чоловіком і Господом Вседержителем та Христом Його, перспективу, чомусь трудну чоловікові для сприймання. Так це було між гебреями за Христа, так воно, та ще й збільшено, сьогодні між нами, християнами. Замість наведеного, практично забутого, Павлового славня, в самому християнському середовищі сьогодні поширюються найрізноманітніші до неймовірности історії та сумніви супроти Христа. Цілий ряд всяких лжепророків та „князів" дослівно ліктями пропихається на керівні становища і заступає собою світло Христове. І поволі ми привикаємо празник Богоявлення та Різдва Христового зводити до традиційного та комерційного фрагменту життьової практики; ми навіть самого Христа намагаємося перетворити у фрагмент чи прикрасу своїх інтересів. Найрізноманітніші муні, всякі єговісти та інші довільні проповідники вивертають світлий образ Христа на свій смак, і так проповідують кожний своє „євангеліє", що вже цілком затратилося поняття про покаяння, не чути ніде й про Царство Небесне...

Усе це особливо наглядне в час празників Богоявлення. І то аж так, що славень від апостола Павла виглядає і звучить немов тільки побожне бажання.

Хай же святкування Богоявлення стане справжнім празником народження Христа в наших серцях, відродження Христової любови в житті, та свідомости про покаяння і про Царство Небесне в наших переконаннях!

Богдан Остап'юк

НЕЗАБУТНІ РІЗДВЯНІ ВІРШІ БОГДАНА ЛЕПКОГО

Богдан Лепкий-письменник, науковець (професор Ягайлонського університету поет-співець Галицького Поділля, — більшу частину свого життя прожив поза батьківщиною. У своїй статті „В пошану Богдана Лепкого", писав Микола Голубець: „Щось з туги за вищим рівнем духового життя і щось з пози запізненого романтика було в тому добровільному 'вигнанні' Лепкого... 'В тиху ніч, як тільки всне чуже місто, відчиняю вікно і дивлюся на схід'... Постійне життя на чужині настроїло поетичну ліру Лепкого тонами незаспокоєної туги за рідною землею: воно примусило його переміни свою хату на оазу українського життя й культури в чужинному середовищі". І саме ця безмежна туга за рідною батьківщиною зродила в ньому такі чарівні, незабутні різдвяні вірші. Кожного року у різвяний час линув поет на крилах гадки у рідні сторони, до батьківської хати.

Горять свічки,
синявий дим
Снується попід стелю, —
Думки мої біжать за ним
У батьківську оселю.

...Колядка чайкою літа
Від Дунаю до Дону,
Коли ж прийде година та,
Що вернемось до дому?!

Чи сядемо в своїх хатах
Колись до Святвечері,
Забувши про журбу і страх,
Як справжні господарі.

Та, мабуть, найбільша туга зроджувалась у серці поета, коли він у святвечірню годину згадував батька, матір, братів, сестер.

Святий Вечір...
хто з нас не згадає,
Як було колись у дні ясні?
Кому перша зірка не засяє
В рідній хаті, у малім вікні?
Хто не вздрить, неначе на
картині:
Батька, матір і братів,
сестер
Не спитає: як у них там
нині?
Чи здорові, чи може хто
помер?

Святкуючи юнаком різдвяні свята на селі, поет мав нагоду докладно спостерігати такі багаті народні звичаї. Саме вони були тим джерелом надхнення, тією інтуїцією у його поетичній творчості. Знавець села, його життя, Лепкий прекрасно відтворив у своїх віршах всі нюанси радости і смутку наших селян.

... Гей, скільки то минуло
літ, а я так добре чую
Кожухів шелест, скрип
чобіт, і щиру пісню тую.
Далекий світ, великий час,
пливуть літа рікою,
А я все пам'ятаю вас,
як йдете з колядою.

...Далекий світ великий час,
пливуть літа рікою,
Гей!, що чувати там у вас?
чи йдете з колядою?
Чи ще живий Федір, Юрко,
і мій сусід Зарічний?
Чи й нині, як колись давно,
співають „Бог Предвічний"
Чи й нині мерехтять зірки
над хатою старою?...
Гей, краю мій, не знаєш ти
як тужу за тобою!

Кожного року у передріздвяний час писав Лепкий різдвяні вірші до наших часописів, журналів, літературно-мистецьких збірників, календарів. Ці вірші ще й тепер прикрашують святочні числа по цьому і тому боці океану. Ніхто не знає скільки цих віршів — перлин розсипав поет по всьому світі... Таких віршів не писав ніхто перед ним, ані після нього. Для нас у розсіянні сущих, поза межами рідної батьківщини ці вірші особливо дорогі та близькі серцю. Читаючи їх у різдвяний час, вони неначе чарзілля пригадують нам неповторну красу Свят-Вечора, Різдва, пригадують недавнє минуле, яке вже ніколи не вернеться.

... Щось давно забуте
Та для серця вічне.
Через гори-доли чути
Наше „Бог Предвічний".

Через гори-доли,
Мов з другого світа,
Йдуть до тебе з колядою
Молодії літа.

Відчиняйте двері!
Накривайте столи!
Бо вже такі, як були ми,
Не будем ніколи...

Старовинні колядки

ЩО КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР КОНИКА СІДЛАЄ

Що князь Володимир коника сідлає
Щедрий вечір, добрий вечір! (приспів)

Коника сідлає, на гору ступає,
Нагору ступає, на царів стріляє!
Ой винесли йому полумисок злота,
А він на той дар а не подивився,
І шапочки не зняв, і не поклонився.

Ой винесли йому золотої зброї,
А він на той дар а не подивився,
І шапочки не зняв і не поклонився.
Ой вивели йому панночку-царівну.

Він на той дар і подивився,
Шапочку зняв, низенько вклонився.

(Записала Ліщинська в 1920-их роках на Чернігівщині)

А В ПОЛІ, В ПОЛІ Й У ВИДНОКОЛІ

А в полі, в полі й у видноколі
Стоять намети з білого шовку.
А в тих наметах все столи стоять,
Все столи стоять позастилані,
Позастилані все килимами.
А на тих столах все кубки стоять,
Все кубки стоять понаповнені.
Поза столами все пани сидять,
Між тими панами красний паничу,
Красний паничу, пане Іване.
Перед паничем вірнії слуги,
Просяться вони у невір-землю:
— Пусти нас, пане, у невір-землю!
Пустимо стрілу, як грім по небу,
Пустимось кіньми, як дрібен дощик,
Блиснем шаблями, як сонце в хмари!

(Записав Метлинський на Чернигівщині)

Марта Р.

Різдво в Україні — очима маленької Асі

Того дня мама збудила Асю дуже вчасним ранком: — Час вставати, — казала, — сьогодні Різдво, підемо раніше до церкви, ніж кожної неділі.

Ася з просоння протирала очі й собі пригадувала: — Вчора був Святий Вечір — всі святково одягнуті довкола стола, вечеря при свічках, інші як звичайно страви, у флякові — жмут пшеничних колосків, розкинені біля нього стебелинки пахучого сіна, після вечері у вітальні ярко освітлена ялинка, спів колядок, но і роздача різдвяних подарунків.

І враз хід Асиних думок вривається — і вона біжить до умивальні, а потім ловить старшу сестру за руку. Сестра вже знає в чому справа: вона розчісує її довге волосся, заплітає коси, укладає гривку і одягає Асю в нову сукенку, яку вчора приніс їй ангелик. Ася гордо обкручується перед дзеркалом.

— А Марко ще спить? — питає маму.

— Братчик ще замалий іти сьогодні до церкви, він залишиться з бабцею.

Мама, сестра і кузенка ідуть стежиною попід гору до церкви (тато вже давно в церкві.) Попереду біжить Оля. На обрії рожевіє небо... Під ногами скрипить сніг. Входять до церкви бічними дверима і йдуть прямо за вівтар. Там довкола розставлені крісла, посередині великий фотель, на якому не вільно сідати нікому, тільки священикові. На деяких кріслах уже сидять: учитель і його родина, учителька, ще якісь чоловіки і жінки, дехто встає і робить місце матері чи сестрі, кузенці. Асине місце на бічному сході вівтаря.

Царські ворота вже відчинені: звідси добре видно церкву; люди входять головним входом. По одному боці стають жінки, по-другому чоловіки. Напереді старші браття, всі в довгих білих кожухах з чорними широкими комірами, жінки також у довгих кожухах у високо вив'язаних на голові хустках. Молоді хлопці і дівчата стають за старшими, а малі діти напереді перед усіма; деякі сидять на східцях перед царськими ворітьми. Поміж ними Ася бачить і Настуню, яка приходить з ними бавитись. Але Ася не знає, чому Настуня сидить там, а вона тут.

Лавок впоперек церкви немає, тільки під бічними стінами — дві довгі лавки, на яких сидять дуже старі люди. Церква сьогодні виглядає інакше, ніж у звичайні неділі: вся ярко освітлена, деякі люди тримають корогви, інші мають в руках горіючі свічки. Із захристії виходить священик. Починається Служба Божа. Гарно співає церковний хор, але Ася надусе любить колядку „Бог Предвічний". Багато людей приступає до св. Причастя. „Але ж то довга сьогодні Богослужба!" — думає Ася.

Вийшли з церкви.

Ася знову біжить попереду. Сонце вже досить високо над обрієм. Рожевими самоцвітами іскриться сніг. „Як гарно, — думає Ася. Рожеве Різдво!" — і біжить, біжить чим скоріше до хати. Заки прийшли старші, Ася уже в кухні. А там також цілком інакше, як в інші дні: на долівці „дідух" (розстелена солома), у куті, біля стола „Дід" (сніп пшениці), у який позатикані дерев'яні ложки, цілий стіл вкритий сіном і застелений білою скатертю в поперечні червоні паси, на столі у високих ліхтарях горіючі свічки, між ними довгий калач з виплетеними потрійними косами, у мисках студенець, деяке вуджене м'ясо (риби в цьому селі селяни не їли).

Сходиться святково прибрана домашня прислуга.

На веранді рипнули двері. Це тато прийшов з церкви.

Мама, тато і вся родина ідуть до кухні, щоб побажати „челяді" (домашня прислуга) „Веселих Свят". Всі спільно співаємо „Нова радість стала". Повертаємось до їдальні.

У цілій хаті пахне кавою, але Ася і братчик будуть пити молоко, бо вони ще малі „до кави". Тут вся обстановка як на Святий Вечір, навіть запалені свічки, хоч надворі ясно. Сніданок сьогодні скромний, бо по полудні, як з'їдуться гості, буде велика гостина. По сніданку загальний відпочинок. — Діти, будьте тихо! — наказує мама.

Братчик Марко вліз під стіл і будує щось із дерев'яних клецків, а Ася страшенно нудиться. Щось говорить до ляльки, але лялька мовчить.

Скоро з полудня починається в хаті рух, особливо в їдальні. Ася ввесь час вештається за мамою, хоче щось помагати. Врешті мама приносить настільний посуд і каже: — Асю, порозставляй біля тарілок ложки, вилки, ножі, я тобі покажу. — Ася пильно приглядається і виконує доручення мами.

Якось в переході біля столу мама завважує: — Чому ти, Асю поклала біля однієї тарілки велику полумискову ложку?

— Бо тут звичайно сидить о. декан, а я чула як тато говорив: „великі пани їдять великими ложками... „Отець декан мусить бути великий пан, бо він сидить у високому кріслі, то він має їсти великою ложкою..." — Мама підсміхнулась, погладила Асю по голові і змінила ложку.

По полудні почали приходити колядники: колядували на церкву старші браття, старші сестриці, дівчата з „Марійської Дружини", колядували хлопці і дівчата на читальню „Просвіти", був і „Вертеп" з янголом, чортиком, царями і пастушками, — колядували на „Рідну Школу". Всіх колядників мама і сестра гостили солодким, а тато підписував листи і давав гроші.

Уже вечоріло, коли почали з'їжджатись гості: священики з родинами з поблизьких сіл, учителі, професори поблизької гімназії „Рідної Школи" з містечка, „академіки" (студенти університету чи теології), ще інші знайомі. Вся хата наповнилась сміхом і гомінкими голосами молодих. Ася все перша вибігала на веранду вітати гостей і дуже тішилась, як хтось звернув увагу на її нову сукенку:

— Ти, Асю, начебто вже панна, маєш сукенку з високим коміром так, як мама і старша сестра.

Гості вже сиділи при вечері, коли на сходах веранди знову залопотіли кроки.

Ася вибігла перша і крикнула: — Приїхали студенти (учнів гімназії в тому часі називали студентами) з гімназії „Рідної Школи" з колядою.

Господарі вийшли їм назустріч і просили зайти ближче. Ася приглядалась їм: всі у високих „чаках" із золотим ґудзиком напереді (накриття голови, яке належало до гімназійного однострою), у довгих ґранатових пасованих плащах.

Ввійшовши до їдальні студенти поспішно скидали шапки і уставлялись півколом. Піднялись із-за столу і деякі професори й інші гості та станули біля колядників. За хвилину ціла хата занеслась могутнім співом колядок. Один із студентів виголосив „віншовання" і подав татові листу. Мама попросила колядників роздягнутись і розгоститися.

Студенти почали скидати плащі, Ася запримітила, що всі вони мали ґранатові уніформи з високими комірами, на яких видніли два, три і чотири золоті паски. Доставлено столик, бо при головному столі вже не було місця. Ася допомагала його накривати і заставляти посудом.

Тато підписав листу і поклав на тарілку гроші, а потім листа „ходила" кругом стола з рук до рук, її підписували гості, а на тарілці більшало грошей.

Ася побігла до своєї кімнати, принесла і свою скарбонку, стала коло тата і щось шепнула йому до вуха.

— Добре, дитинко, — сказав тато, дай і ти свою коляду на „Рідну Школу", бо як підростеш, будеш також ходити до нашої гімназії.

А мама додала: — Ти вже вмієш писати, підпишись

(Закінчення на стор. 6)

Ольга Кузьмович

„НЕ ПЛАЧ, РАХИЛЕ"...

II.

А там ті безжурні, юнацькі дні затемнюють спомини інших, досі приспаних на дні Андрієвої пам'яті: щораз частіші непорозуміння з батьком, сумний погляд матері, перші „експерименти" з куренням маріхуани у школі і вкінці цей найгірший момент, про який старався ніколи не думати: „всипа" з продажем „спіду", арешт, звільнення зі школи і остання розмова з батьком, після якої вже ніколи не повернувся додому... Скільки це вже часу-двадцять чи двадцять один років?

Андрій старається вирахувати точно; хоча це ніяк не змінює ходи його споминів. А в думках якесь завзяте вдоволення: а таки їм доказав, що може без родини дати собі раду в житті і добитися кар'єри і гроша! Але додому він уже ніколи не вернувся. Старався лише, як міг болюче, вразити почування батьків: повідомленням про вінчання в англійській мові, вже після того як воно відбулося, знімкою з Ненсі з подорожі по Европі з трафаретним написом „Гевінг е вондерфул тайм"...

Від батьків приходили такі ж скромні побажання на свята двічі в рік, а сестра взагалі мовчала, не простивши йому ніколи цього, що зірвав зв'язки з родиною.

Перед примкненими повіками Андрія далі пливуть картини — так недавні вже, але найбільше болючі. Кам'яне обличчя мами, постаріле за ці довгі роки небачення і переживань, якась чужа людина у труні, над якою видніло прізвище батька і дати народження і смерти, нещирі промови про його заслуги звернені до „скорбної родини" і зливний дощ на кладовищі в Бавнд Бруку. У тому сценарії він був вже лише стороннім глядачем, а не співактором.

І ось це одна картина з тих понурих двох днів побачення з родиною: відвідини у бабуні в старечому домі. Він розказував старушці про своє життя, немов хотів перед нею одною похвалитися до чого дійшов, у тому „інакшому" світі. А вона, киваючи головою, закінчила його розповідь: „а таки не можеш виректися свого українського походження і своїх батьків, хоча як пробуєш..."

• • •

— Ендрю! Пробудися, не спи на сонці, бо це нездорово, хочеш спати, так іди до кімнати — штовхала його за руку Ненсі, примушуючи повернутися з далекої мандрівки.

— Може це справді добра думка, — виправдуючись відповів Андрій.

— Іди, іди — дораджувала Ненсі, — а ми тут будемо дискутувати далі чи потрібні всі ці „крісмесові" традиції, ті бородаті Сента на вулицях і те безперестанне „Джінгл беллс" з усіх голосників.

У кімнаті стиха шуміло охолодження, а через шиби широких вікон простягався прекрасний вид на скелисті береги Акапулько і спокійне плесо темнозеленої води океану. Над ним колихався, як щоденно у цій пополудневій порі, великий кольоровий бальон, з яким літали понад побережжям відважні спортовці. Андрієві пригадав він сьогодні своїми кольорами барвисті кулі давньої, традиційної ялинки.

Лихий, що спомини ніяк не хочуть його залишити, засунув важкі завіси на вікнах і у півсутінку ляг на ліжко. Але сон не брався ніяк, і думки і клаптики споминів наздігнали його і тут в затишку готелевої кімнати. В ухах дзвеніла чомусь як настирлива муха мелодія „Джінгл беллс", про яку щойно сказала Ненсі, а йому так хотілося нагадати цю сумну колядку, яку батько неодмінно пускав на платівці перед святою вечерею, повторяючи кожного року добре відоме всім ствердження „що так, як Осип Стецура ніхто не зуміє її заспівати". Але слова колядки ніяк не приходили на думку.

Андрій поглянув на годинник, третя — значить в Ню Йорку саме п'ята вечора. Він нагло відшукав у шухляді нотатник з адресами і підніс телефонічну слухавку. Схвильовано закурив папіроску і почув як на другому кінці відозвався тонкий дитячий голос: — Галло: Христос Раждається? Тут Катруся, а хто говорить?

Андрій не знав, що відповісти і коротко запитав: — Чи можеш попросити бабусю?

На другому кінці телефону стукнула кинена вниз слухавка і понеслося голосне: — Бабусю, телефон до тебе! — Десь з другої кімнати чути було тиху розмову, але надусе у телефонічній слухавці дзвенів так добре знаний з дитячих років глибокий, сумний голос співака: „Не плач, Рахиле..." ось і є вона, батькова улюблена колядка, подумав, але в цю ж мить відізвався і голос матері:

— Галло, хто говорить?

— Мамо? Це я, Андрій, хочу побажати тобі з Різдвом.

— Яка гарна несподіванка. Дякую тобі за неї, а ми якраз сідаємо до святої вечері, бо Катруся побачила вже першу зірку.

Між Акапулько і Ню Йорком запала тиша, здається обоїм бракувало слів, а може зворушення не дозволяло говорити? І в тій тиші лише сумний голос співав далі: „...діти не пропали, душі їх остали. Не плач, Рахиле, не плач, не плач..."

— Христос Раждається, мамо.

— Славіте Його, сину".

Андрій повісив слухавку і здригнувся, либонь з холоду. Відкрив завіси і враз тепле сонце Мехіко залило ясними каскадами кімнату.

Христос Рождається!

ЩИРОСЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
ПЕТРО, НАТАЛКА і ОКСАНА КОЗИРА
власники вакаційної оселі „БІЛИЙ ДІМ"
Акорд, Н. Й.
Тел.: (201) 372-8818, (914) 626-4082

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Шановним Гостям і Симпатикам та Своякам, Друзям і Знайомим
бажає
ІВАН і ЮЛІЯ РОСЦІШЕВСЬКІ
ВЛАСНИКИ
BLUE & GOLD TAVERN
79 E. 7th Street Tel.: 473-8918
New York, N.Y. 10003 GR 5-2804

ОБЛАСНИЙ ОТАМАН УВК на СХІДНЮ КАНАДУ в ТОРОНТІ

З РАДІСНИМИ СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВИМ НОВИМ РОКОМ

Щиросердечно вітаємо всіх наших носителів стягу Українського Вільного Козацтва, котрі мовчки стоять серед тривожної сьогоднішньої дійсности, в лавах у невидимих шинелях і зброєю в руках в обороні нашої невмирущої Запорожської Січі.

Наших провідників командирів старшин, підстаршин й всіх козаків і козацьких посестер, що твердо вірять у змінений час, який прийде і знова всі спільно станемо під блакитно-золото-жовтий прапор, з тризубом і хрестом, далекозорим знам'ям незалежної великої української держави. Та твердо спорідненими в єдності військами в обороні кордонів Козацької України. Отож вітаємо всіх українців з новим народженим дитятком Ісусом, та в Його імені бажаємо сил, щастя й успіхів, на службі Богові й Україні.

Хай Всевишній Господь з новонародженим дитятком Ісусом наділить всіх вас обиллям своїх ласк, дасть вам доброго здоров'я, сили і успіхів в вашій відповідальній праці для добра нашої всім нам дорогої непокореної батьківщини України.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!
Воля Україні! Слава Козацтву!

За Управу Паланки:

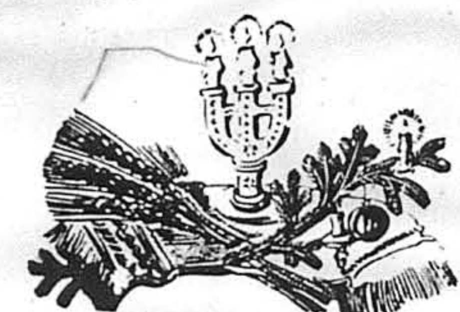
Хор. УВК С. Чорній-Нечай Сот. УВК о. Ігор Хабурський, Капелян
Сот. УВК Осип Івах—Байда, Отаман Паланки

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
Родині, Приятелям, Знайомим Вшановним Відборцям і Покупцям
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
пересилає
МИХАЙЛО ПИРСЬКИЙ
First Ave. Infants and Children's Wear
122 1st Ave. New York, N. Y. 10003
(212) 677-2980

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
ЯРОСЛАВА і СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники
HOLIDAY LOUNGE
COCKTAILS and DINNER
75 St. Mark's Pl. (8th St.)
SP 7-9637 New York City

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року
— бажає —
В. РОМАНИШИН і ДЖ. МЕЛЬНИЧУК
Українська Квітярня
"FERNCO"
Різдвяні прикраси могил — Букети — Корсажі
Весільні квіти — Шпитальні квіти
Похоронні вінки
890 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: 371-4197

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року бажає Всім Управа
Bankers Federal Savings and Loan Association
A Mutual Savings and Home Financing Institution
130 SECOND AVE. NEW YORK, N.Y. 10003

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим Покупцям, Клієнтам, Родині і Знайомим
засилає
Universal Parcel Service, Co.
Висилка пачок до Польщі по поміркованих цінах.
661 Manhattan Avenue
Brooklyn-Greenpoint, N.Y. 11222
Тел. (212) 389-6747

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА
Колишній Український Червоний Хрест на чужині
з нагоди Різдва Христового та Нового Року шле найщиріші побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року Високопреосвященнішим Владикам і Всечеснішому Духовенству Українських Церков, Українським науковим установам, Товариствам, Молодечим організаціям, Шкільній молоді, Прихильникам і Добродіям, нашим ЖЕРТВОДАВЦЯМ, ЗБІРЩИКАМ, Самопомочі враз із Відділами, Суспільній Службі Українців Канади враз із Відділами, Жіночій допомоговій Організації враз із Відділами, Лікарським Товариствам, Українській пресі, Представництвам, Станицям, Уповноваженим, всему членству УМХС та всій українській спільноті на чужині і в рідному краю.
Мюнхен **РАДА і УПРАВА УМХС**

Щиро вітаю з празником ХРИСТОВОГО НАРОДЖЕННЯ!
Хай Бог Вас щедро благословить щастям, здоров'ям і добробутом!!!
ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!
ПАВЛО П. ПОЛИНЯК
Кейтонсвілл, Мд. Шамокін, Па.

МИХАЙЛО КАВЧАК
бажає
Родині, своїм Товаришам та Приятелям своїх Батьків МИХАЙЛА і МАРІЇ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ
щиросердечні привітання і найкращі побажання Єпископатові, Духовенству, Монашим Чинам, всім вірним Українських Церков, Клієнтам, Родині, Працівникам, Приятелям та Знайомим
пересилає
ВІДОМА УКРАЇНСЬКА СТУДІЯ:
MAKARENKO STUDIO, INC.
344 Sommerville Place
Yonkers, New York 10703
Office (914) 423-5008 • Студія: (914) 968-7673
Яка виконує по-мистецьки декоративне розмалювання церков, малювання і реставрація ікон, плащаниць, іконостаси, вітражі.
Проєктування, оформлення і вставлення мозаїки та різні замовлення з мармуру.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО
Зі Святами Рождества Христового та Нового Року
бажає
всього найкращого Українському Народові на Батьківщині та у всіх країнах поселення, Ієрархам Українських Церков, Пасторам Української Євангелицької та Баптистської Церков, Голові ПУН і Проводові Українських Націоналістів, Президії й Секретаріятові СКВУ, Крайовим складовим Організаціям ІСНО та всьому Членству!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Д-р ВОЛОДИМИР МИХАЙЛІВ секретар
ПАВЛО ДОРОЖИНСЬКИЙ голова

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
ІЄРАРХАМ І ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, ПРОВОДАМ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ТОВАРИСТВ І УСТАНОВ, ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ ТА ВСІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
пересилають
ДИРЕКЦІЯ і ПРАЦІВНИКИ
1-го УКРАЇНСЬКОГО ФЕДЕРАЛЬНОГО ЩАДНИЧОГО БАНКУ
«ПЕВНІСТЬ»
1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK
932 - 936 North Western Avenue Chicago Illinois 60622 (312) 772-4500
2166 Plum Grove Road Rolling Meadows Illinois 60008 (312) 991-9393

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!
бажаємо нашим ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЛАСНИКИ
"PLAYDAY MOTEL"
Михайло і Віра Папушкевич

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
Щасливого Нового Року
— *бажають* —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми
B & B MEAT PRODUCTS
168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.
Tel.: EV 8-2811

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ МІСТ НЮАРКУ, ФІЛЯДЕЛЬФІЇ й ОКОЛИЦЬ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Родини: ЯВОРСЬКІ, ТКАЧІ і МИЦЬО
УКРАЇНСЬКІ КРАМНИЦІ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES
ГОВЕРЛЯ 1060 Springfield Avenue, Irvington, N.J. (201) 374-5768
БЕРКУТ 420-22 West Olney Avenue, Philadelphia, Pa. 19120 (215) 224-2646

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!
ВШ Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажають
АНТІН і ВІРА ШУМЕЙКИ та Працівники
УКРАЇНСЬКОЇ ПОДОРОЖНОЇ АҐЕНЦІЇ KTI
KOBASNIUK TRAVEL INC. ЗАСНОВАНА 1920 Р.
157 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 254-8779

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ **Веселих Свят та Щасливого Нового Року**
Родині, Покупцям, Знайомим
бажають
Юліян і Марія Бачинські
139 - 2nd Avenue (Між 8 і 9 вул.) NEW YORK CITY
власники **EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.** **Tel.: CA 8-5590**

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

Клівленд вшанував пам'ять Степана Бандери й 40-річчя УГВР

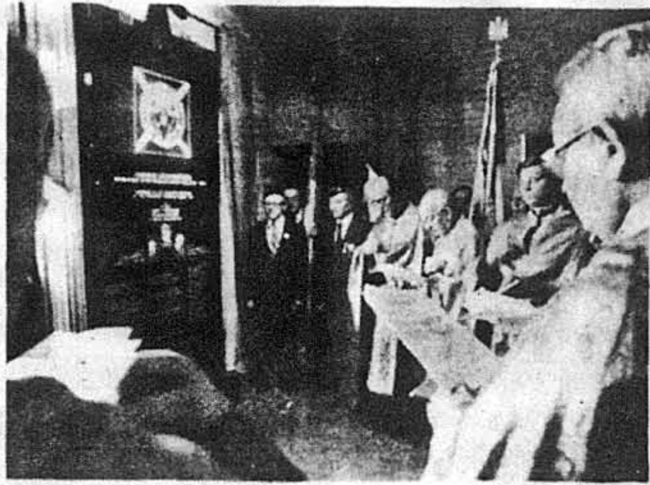
У неділю, 21-го жовтня 1984 року, в Клівленді, Огайо, проходили під патронатом Українських Злучених Організацій багатолюдні святкування 40-річчя УГВР і відзначення 25-річчя геройської смерти сл. п. Степана Бандери. Під знаком цих святкувань, за проектом інж. Степана Ґоляша-Мара й мистця Володимира Беднарського з Торонто, виготовлено Пропам'ятну таблицю Генерального Штабу УПА в чорному ґраніті, яку врочисто посвячено і вмонтовано у притворі церкви св. Андрія, побіч якої приміщений упівський цвинтар і монументальний пам'ятник поляглим воїнам УПА, долота скульптора Михайла Черешньовського.

Технічною підготовою виготовлення цієї Пропам'ятної таблиці в 40-річчя УГР займався Комітет опіки над упівським цвинтарем і пам'ятником воїнам УПА, що його очолює Іван Оліяр-Кум (Товариство колишніх вояків УПА), а секретарем є Теодор Гайдук-Беркут (Об'єднання колишніх вояків УПА).

Чин посвячення Пропам'ятної таблиці довершив Владика Роберт Михаїл Москаль, який очолював Почесний комітет святкувань, що до нього ввійшло духовенство обох віровизнань. Після чину посвячення Владика Роберт Михаїл, при співслуженні духовенства, відправив Панахиду за упокій душ надхненників, творців, керівників і борців доби УПА-УГВР. Під час церковних відправ співав хор церкви св. Андрія під диригуванням М. Кнапа. Знаменна проповідь Владики зворушила всіх учасників як актуальністю, так і глибиною думок.

Відтак о годині 5-ій по полудні в авдиторії Свято-Покровського Парафіяльного осередку, почався салют поляглим, що їх пам'ять вшановано сурмою, покладенням вінків та похиленням прапорів. Молитву під час відкриття провів настоятель Свято-Покровської парафії о. д-р І. Тилявський. Американський і український національний гимни проспівала сопрано Зірка Шокалюк у фортепіяновому супроводі піяністки Марти Самійленко. Голова ділового комітету святкувань Микола Поглід після короткого вступного слова передав дальше ведення імпрези д-рові Богданові Чепакові.

Представивши визначних гостей із стейтового й міського урядів, як також старшин американської армії, які прибули на ці святкування, д-р Б. Чепак відчитав наспілі привіти від центральних і крайових організацій ЗСА й Канади. Головну Управу Товариства колишніх вояків УПА в Канаді репрезентував її голова Микола Кулик з Торонто, а представником ГУ Т-ва кол. вояків УПА в ЗСА був її член інж. Степан Ґоляш-Мар із Чикаґо. Від ГУ Об'єднання Жінок ОЧСУ присутня була Іванна Кононів. Наспів теж привіт від Об'єднання кол. Вояків УПА.

Посвячення Пропам'ятної таблиці Генерального Штабу УПА в церкві св. Андрія у Клівленді.

Святочну промову виголосив інж. Степан Ґоляш. Англомовну доповідь про добу УПА-УГВР виголосив проф. д-р Юрій Кульчицький із Янґставнського стейтового університету.

Незвичайно актуальні думки на тему проблем поневолених Москвою народів та відносно правильного напрямку американської політики висловили у своїх виступах полковник американської армії І. Кінґ та майор Джозеф Майзнер. Проклямацію з приводу 40-річчя УГВР і 25-ліття смерти Степана Бандери, що її ухвалила Міська Рада Клівленду, прочитав радний І. Заяць. Проклямацію з приводу святкувань за підписом посадника Клівленду Джорджа Войновіча та проклямацію міста Парми відчитав голова Українських Злучених Організацій мгр Василь Ліщинецький. З коротким привітальним словом виступив приятель українців і кандидат на пост конгресмена 19-го дистрикту Мет Ґачадоріян.

Мистецьку частину започаткував гостинним виступом жіночий вокальний ансамбль „Троянди" з Дітройту, який під мистецьким керівництвом маестра Петра Потапенка виконав „На могилах борців" А. Гнатишина, „На світанку" О. Білаша „Едельвайси Верховини" І. Потапенка й „Розмовляла калинонька" Кос-Анатольського. Вдалим вступом до їхнього виступу був вірш В. Онуфрієнка „Могил забутих нам не полічити", що його продеклямувала Катерина Потапенко. Музичний супровід вела піяністка Нуся Калинич. Незабутнім у програмі був виступ акторки українських театрів Іванни Кононів з Нюарку, яка полонила слухачів виконанням монтажу пісні і слова п. н. „Невмируще", до якого ввійшли уривки з творів поетів О. Олеся, М. Щербака, Я. Курдидика й Б. Нижанковського, повстанська пісня „Білая хустина" і песня „Мальви" Володимира Івасюка, що її вона присвятила пам'яті композитора у п'яті роковини його мученицької смерти. Окреме місце в цьому монтажі присвячено 500 героїням Кінґіру. Фортепіянову партію виконувала піяністка Ольга Джуман-Кость.

Гості з Дітройту проспівали пісні: „Сонце вже зайшло" В. Костенка, „У перетику" Шевченка-Федорова й „Подай рученьку" Б. Весоловського. Поміж точками Наталка Марущак рецитувала вірш „Смолоскип" Богдана Нижанковського. Остання пісня „Лети, наша пісне " в обр. П. Потапенка випала бравурно й викликала спонтанні оплески слухачів.

Програму закінчував виступ місцевого чоловічого хору „Дніпро", який проспівав „Хорал" в обр. Е. Садовського, „До бою" з оперети „Шаріка" Я. Барнича, „Журавка" муз. Е. Садовського із сольо баритона Романа Кассараби й тенора В. Ільчишина та „Марш дивізії" сл. О. Лисяка, муз. Е. Садовського. Хором диригував маестро Е. Садовський, акомпаньював на фортепіяно піяніст Борис Садовський. Програму академії закінчено співом гимну „Боже великий, Творче всесильний".

До загального успіху імпрези причинилась вдала декорація сцени мистця Тимофія Белінського. Естетично видані 32-сторінкові програмки із статтями, присвяченими історичним подіям, створили добре доповнення до цієї імпрези, яка, крім добірної мистецької частини, цінних доповідей і виступів представників американського політичного і військового світу, залишила тривкий пам'ятник у формі Пропам'ятної таблиці Генерального Штабу УПА, що поруч із спорудженням у 1982 році пам'ятника поляглим воїнам УПА, стало не тільки гордістю клівлендської громади, але й цілої української діяспори, яка так тепло і спонтанно відгукнулась на заклики ініціяторів утривалення пам'яті доби ОУН-УПА-УГВР і своїми щедрими пожертвами допомогла здійснити цей плян.

Окреме признання й подяка належить парохові церкви св. Андрія, отцеві шамбелянові Левові Тимкову за його дбайливу допомогу при побудові пам'ятника і пропам'ятної таблиці, чим гідно вшановано 40-річчя Української Повстанської Армії і Головної Визвольної Ради, залишаючи для грядучих поколінь тривкі пам'ятки.

СМБ

ЩЕРАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНЕ АЛЕ ЩИРЕ ПОЖЕЛАННЯ

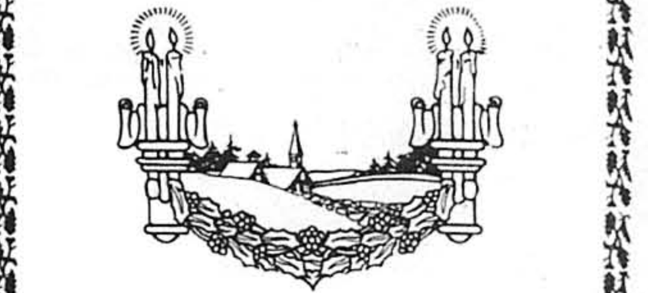
З Різдвом Христовим і Новим Роком
Абисьте мали щастя з кожним сильним кроком.
Щоб Ваші очі лиха не видали,
Ваші чисті мисли ластівками літали.
Вам господині, хай Бог нагородить,
Що гарно ґаздуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить,
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Бисьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Перші вали між челяддю як над всіми пава.
Аби руці, нозі і голова не боліла,
Жура в світі щоб пропала, личка не плісніли.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плило річков з меду і молока
Аби Вам зазулиці накували літа.
Кілько очків на облаці, кілько веснов цвіта.
Аби лани колисались з жита і пшениці,
Бисьте в гаразді панували на штири світлиці.
Щоб блестіли у Вас гроші, білі вербениці.
Аби собі забагали лиш молока від птиці.
Бисьте в шовках похожали, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам

М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА — ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 10 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ПОДЯКА

1984-ий рік, це рік, який був 50-літнею річницею нашого вінчання і щасливого пожиття, а рівночасно роком закінчення 50-літньої лікарської практики. З цієї нагоди Українське Лікарське Товариство на лікарському бенкеті в Ню Йорку привітало нас в зимі, 5-го лютого (якраз в день 76-ої річниці мого народження), щирим привітом, повстанням з місць всіх присутніх на залі, відспіванням „Многая Літа", та довготривалими оплесками і ґратулюціями. Я разом з моєю дружиною Зенею з місця подякували за так гарну несподіванку і пошанування. А тепер додатково письмово повторяємо подяку, в першу міру ініціяторам цієї овації: голові Лікарського Товариства Д-р Л. Ворохові, аранжерові Лікарської забави Д-р Р. Кисілевському, Д-р І. Чолганові й іншим.

Щоби підчеркнути нашу вдячність жертвуємо 1,000.00 дол. на фонд Редакції Українського Лікарського Вісника, який одинокий на світі репрезентує українську медичну науку в українській мові.

Тому, що мої уродини припадають 5-го лютого 1908-го року, а медична ґрадуація 23-го березня 1934-го року, а наше щасливе вінчання в другій половині 1934-го р., ми відложили письмову подяку на кінець цього року.

Ще більшою несподіванкою заскочила нас урочистість відзначення нашого вінчання нашими дітьми і внуками. За що тут складаємо їм щиру подяку. Запросили нас наші діти і внуки відвідати новокуплену хату з городом у сина Д-р Андрія і синової Єлисавети. При наближенні до їхньої хати ми були заскочені присутністю численних авт перед домом і поблизькій вулиці.

Коли ввійшли на подвір'я, то зауважили з обох сторін хідника від дороги аж до хати свіжо-засаджені беґонії і інші чудові квіти. З хати крім родини, зароїлося від багато несподіваних, а дорогих нам гостей, які не жаліли труду приїхати на наше родинне свято навіть понад 200 миль на таємне запрошення наших дітей. Наші серця тимбільше раділи, бо в тім самім році управа міста Саратоґа Спрінґ звеличала нашого сина Д-р Андрія величавим бенкетом, як першого дипльомованого кардіолога в Саратоґа Спрінґ та професора асистента медичної школи в Албані, підчеркуючи його наукові здобутки і модерне зорганізування відділу кардіології в шпиталі Саратоґа Спрінґс.

Рівнож дякуємо за безчисленні листові і телефонічні побажання і за жертви на Служби Божі і інші народні ціли всім тим, що особисто не могли прибути в цей час, але опісля гостили нас і приймали у щирій приятельській атмосфері, споминаючи спільне минуле. Ми уникали поіменної подяки, щоб не нарушити скромности і дискреції тих же приятелів, як і рівнож щоб не зробити прикрости тим, які напевно були б відгукнулися, якщо б були знали про наше родинне свято.

Хай Всевишній Бог відплатиться їм стократно Його Божими обильними ласками. Як вираз вдяки зложено 200.00 дол. на фонд беатифікації Бл.п. Слуги Божого Київсько-Галицького Митрополита Андрея Шептицького.

Д-р Остап і Зеновія Баран

„Праздник..."

(Закінчення зі стор. 1)

доступне, щоб довести до повного зникнення українського народу, як окремої нації. Вона зруйнувала Церкву дідів і прадідів наших — святу Українську Православну Церкву, щоб зробити порожньою душу нашого народу. Вона вигнала з школи і виключила з державного вжитку найбільший скарб кожного народу — його рідну мову. Всі наукові установи та вищі й спеціяльні школи скеровані Москвою на вилучення із пам'яті українського народу його самобутности і славної минувщини. Ось уже сотки років, зокрема ж у цьому столітті, Москва обкрадає Україну з її матеріяльних дібр, доводячи до кількаразових голодових катастроф, які скоротили життя понад 10 мільйонам людських істот.

Та, не зважаючи на все Москвою довершене, вона свідома, що їй ще далеко до повної перемоги над Богом вибраним до апостольського служіння на сході Европи волелюбним українським народом. Свідоцтвом на це служить безперебійне запроторювання до московських в'язниць відважних оборонців української правди.

Турбує Москву й інше явище, — це наявність поза межами України кількасоттисячної зорганізованої української громади, об'єданої передусім у мурах Церкви Христової. Зокрема велику турботу викликує у Москви чудо Божого Провидіння, яким являється наявність у багатьох країнах вільного світу Церкви-Страдниці — Української Православної Церкви та церковних громад, які є водночас школою добролюбія та служіння поневоленій Україні.

Москва зі страхом реєструє всебічну творчу поза батьківщиною діяльність українських наукових установ: — Української Вільної Академії Наук, Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, Українського Вільного Університету та інших наукових і культурних установ. Непокоїть її і постійне збільшення числа українських викладачів в університетах та в інших високих учбових закладах у вільному світі.

Викликує у Москви заздрість і гнів зростаюча все наявність українців на керівних становищах у міжнародній індустрії та в дослідних установах. Бере Москва під увагу і вільну та нічим не обмежену творчість українських учених, письменників і мистців, які розкривають злочини Москви в усіх галузях життя нашого народу на батьківщині.

Саме тому, з року в рік все глибше сягає підпільна робота у вільному світі московської політичної агентури, спрямована на викликання у нашому суспільстві поза Україною нищівних процесів і заколотів. В останніх роках зокрема посилився московсько-комуністичний наступ на зорганізоване українське громадське життя, в тому і на його церковно-релігійному відтинку. Тільки сліпий може не добачати наслідків московсько-ватиканської політичної співдії, яка довела Українську Католицьку Церкву до трагічної „канонічної безпідставности" в лоні Римо-Католицької Церкви.

До цього самого стремить Москва, коли думає про чудесне об'явлення і розквіт Української Православної Церкви у вільному світі.

Як досі рятує нашу Церкву поза батьківщиною основна прикмета її структури — соборність у ній, себто гармонійна співдія усіх складових частин нашої Церкви — ієрархії, духовенства і вірних.

До цієї співдії і кличу вас, мої улюблені брати і сестри, у ці надзвичайно тяжкі часи буття нашої Церкви і нації, кличу з нагоди Праздника понад Праздники — цьогорічного Свята Різдва Христового. Вітаю вас стародавньою нашою колядою:

„Христу-Дитятку поклонимся,
До Нього в яслах пригорнімся
І просім смиренно нині
Всі Його о мир в родині.
Бо де в родині мирно, тихо,
Там зчезає всяке лихо.
Бо де згода процвітає,
Там Христос перебуває".

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВМО ЙОГО!

† **Мстислав**
Митрополит

Різдво 1984/85
Оселя Св. Ап. Андрія Первозванного
С. Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСА

Монаші облечини в церкві св. Юра

Кандидати просять о. протоігумена Ю. Катрія, щоб допустив їх до монаших облечин.

У неділю, 25-го листопада 1984 року церква св. Юрія в Ню Йорку була свідком небувалого торжества. В тому дні при великому зборі наших вірних чотири юнаки прийняли чернечу рясу в Чині св. Василія Великого. Ці юнаки один рік перед тим прибули з далекої Бразилії до нашого манастиря св. Йосафата в Глен Кові, Н. Й. По однорічній духовній пробі вони просили, щоб їм дати чернечу рясу й допустити до новіціяту.

Чернечі облечини відбулися в 4-ій годині по полудні, під час Св. Літургії, на якій співали василіянські питомці з Глен Кова. Св. Літургію служив о. Ювіліян Катрій, ЧСВВ, протоігумен Отців Василіян в Америці. По Малому Вході відбувся прегарний і повний символіки обряд чернечого постригу й одягнення у василіянську рясу. Зворушливо було дивитися на них ідейних юнаків, як вони, відрікаючися суєти цього світу, найперше лежали хрестом на землі, опісля приступили до о. протоігумена, що сидів у царських дверях, і просили, щоб він зволив дати їм чернечий габіт та допустити до новіціятської проби.

По обряді чернечого постригу о. протоігумен поблагословив монаші ряси, що лежали на тетраподі, і кожному кандидатові вручив його рясу. Вони відійшли з рясами до захристії, де переодягнулися і за кілька хвилин уже повернулися у василіянськім габіті.

В обряді облечин брали участь о. ігумен П. Пащак, ЧСВВ, парох церкви, і о. ігумен і магістер новиків, Олександер Гавкалюк, ЧСВВ, який наступного дня уже четвертий раз знову поїхав до Бразилії по нових кандидатів.

У своїй проповіді о. Юліян Катрій підкреслив велике значення священиків для нашої Церкви і народу. Він указав також на незвичайну ролю й заслуги наших манастирів, почавши від Києво-Печерської Лаври, аж до найновіших часів. Наші манастирі завжди були вогнищами віри, чесноти, науки й культури. Василіянські манастирі на протязі довгих століть поклали великі заслуги для нашої Церкви й народу головно в ділянці душпастирсько-місійній, виховній і видавничій.

Проповідник згадав і про активне василіянське видавництво при головній Управі Чину в Римі. Тут в останніх десятиліттях Отці Василіяни видали коло 70 томів важливих документів відносно історії нашої Церкви з ватиканських архівів, та коло 200 книжок різного змісту. До важливого видання належить Св. Письмо Старого й Нового Завіту, яке перший раз в історії нашої Церкви появилося повністю українською мовою.

Проповідник звернув увагу на ролю наших мирян у справі духовних покликань. Він взивав усіх до ревної молитви за покликання до духовного стану, батькам і молоді вказував на велике і взнесле звання священика та заохочував усіх, щоб радо й жертвенно підтримували наші монаші й епархіяльні семінарії, які мають великі фінансові проблеми.

Зі слів о. протоігумена присутні вірні довідалися, що під цю пору Отці Василіяни в Америці мають у манастирі в Глен Кові одинадцять, а в Римі на студіях десять питомців. Великі кошти виховання священицького доросту були причиною того, що Отці Василіяни в Америці два роки тому оснували осібний Залізний фонд виховання священиків місіонерів, щоб можна було тільки за самі відсотки оплачувати свої семінарії в Глен Кові і в Римі.

Богу дякувати, вже багато наших вірних своїми щедрими пожертвами золотими літерами вписалися в книгу Залізного фонду. Деякі пам'ятали про Залізний фонд виховання у своїх тестаментах. Усім своїм добродіям Отці Василіяни надзвичайно вдячні і щодня пам'ятають на них у своїх молитвах.

„Хто помагає виховувати молодих священиків, — казав о. проповідник, — той ділом і жертвою засвідчує любов до своєї Церкви й народу й активно причиняється до існування нашої Церкви поза рідними землями. Як без вірних нема Церкви, так і без священиків наша Церква не може розвиватися й існувати".

У справі покликань, пожертв на Залізний фонд виховання, або в справі Григоріянок чи звичайних Служб Божих, просять телефонувати або писати на адресу: Basilian Fathers, 31-12, 30th St., Long Island City, N. Y., 11106; tel: (718) 278-6622.

Затурбованість торонтонського вчительства навчанням українознавства

Загальні річні збори Шкільної Ради Відділу КУК в Торонто, Канада, відбулися 9-го грудня 1984 року. Поруч поточних справ присутні на зборах учителі виявили затурбованість байдужим ставленням батьків до навчання дітей української мови й предметів українознавства, вбогістю шкільних імпрез, перестарілістю програм навчання, підручників та методичних посібників. Учителі з прикрістю прийняли факт, що журнал „Український Учитель" у Канаді перестав виходити через брак фондів.

Порушено теж справу фінансів, але хоч вони є, то їх розподіляють нераціонально. Одначе самі фінанси не допоможуть, якщо не буде конкретної праці. Досі не було випадку, щоб якась школа усунула учня, батьки якого не спроможні заплатити за школу. Зате є випадки, що діти не користають із безкоштовного навчання. Розвиток рідного шкільництва залежить найбільше від свідомости батьків. Треба нагайно взятися за працю над освідомленням батьків у цьому питанні, зокрема щодо навчання української мови: „В українській хаті — українська мова!" В цьому напрямі повинно співпрацювати теж наше духовенство.

Збори Шкільної Ради в Торонто внесли деякі відсвіження. Участь у зборах взяв голова Відділу КУК в Торонто інж. Ярослав Соколик, який приділяє особливу увагу рідному шкільництву. Управу Шкільної Ради доповнили молодші вчителі, головою о ' рано молоду людину д-ра Юрія Луцева.

Треба підкреслити, що Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ) співпрацює з українським шкільництвом не тільки на терені Торонто, але й у цілій діяспорі. У зв'язку з відзначенням 1000-ліття хрищення Руси-України воно рішило допомогти нашим школам організувати Гуртки Юних Книголюбів, влаштовувати літературні конкурси й кожного року в жовтні під час „Свята Книжки" нагороджувати читачів новими книжками. Таку акцію почато вже в Торонто, й вона проходить успішно.

Зацікавлені цими справами можуть звертатися на адресу: Association of Ukrainian Writers for Children and Youth, 67 Lynn Haven Rd., Toronto, Ont., M6A 2L1, Canada.

Іван Боднарчук

УРЯД ТАЇЛЯНДУ побоюється, що в'єтнамська військова офензива в Камбоджі проти некомуністичних повстанців і їхніх опірних пунктів у прикордонній полосі між Камбоджею і Таїляндом може розвинутися у більший воєнний конфлікт, якщо до нього вмішаються Совєтський Союз і Китайська Народна Республіка. Речники таїляндського уряду заявили, що совєти перекинули до В'єтнаму 14 своїх наймодерніших джетів типу МІГ-23, яких раніше там не було, а китайська пропагандивна машина розвинула гостру атаку проти в'єтнамських комуністів, за їхню авантурницьку й імперіялістичну політику в країнах Південної Азії. Якщо Москва рішиться допомагати своїми літаками в'єтнамцям, то не можна виключати китайської військової заанґажованости. У висліді цього конфлікту може потерпіти також Таїлянд, який і так несе на собі великий тягар відповідальности за десятки тисяч втікачів з Камбоджі.

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПОМЕРЛИХ БРАТІВ

св.п.

ОСТАПА КОРОПЕЯ
Д-ра ОСИПА КОРОПЕЯ
Д-ра ЯРОСЛАВА КОРОПЕЯ

складаємо пожертву в сумі 1,000.00 дол. — на „Тисячоліття Християнства України — Гарвардський Проєкт".
Трентон, 23-го грудня 1984

Д-р ВОЛОДИМИР і УЛЯНА КОРОПЕЇ

У БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого Чоловіка, Тата і Тестя Невіджалуваного і ніколи Незабутнього

бл. п. АНДРІЯ МАЙСТРИКА

який відійшов несподівано 3 роки тому на 58-му році трудолюбивого життя, будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

11-го СІЧНЯ 1985 р. у ДЕНВЕРІ і КАЛІФОРНІЇ

Просимо Знайомих згадати Покійного у своїх молитвах.

У великому смутку:
дружина — СОНЯ
син — ВОЛОДИМИР
невістка — ЕЛЕН МАЙСТРИК

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого сердечно Незабутнього

бл. п. проф. д-ра ЛУКИ ЛУЦЕВА

в СЕРЕДУ, 9-го СІЧНЯ 1985 р.
відбудуться слідуючі

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ!

Владика Митрополит Стефан, Філядельфія відслужить ПАНАХИДУ

Отець Тома, парох церкви св. Миколая, Філядельфія, 7-ма рано ЛІТУРГІЯ

Отець Лев, парох церкви св. Андрея, Парма, Огайо, ПАНАХИДА

Отець Юрій, парох церкви св. Духа в Брукліні, 9-та рано ЛІТУРГІЯ

Отець Йоан, парох церкви Покрови Пресвятої Богородиці, Трой, Н. Й., 9-та рано, ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

Отці Василіяни, церква св. Юра, Ню Йорк, 10-та рано співана СЛУЖБА БОЖА

Просимо Приятелів і Знайомих в цей день згадати бл. п. Луку у своїх молитвах.

Родина ШУМИЛОВИЧІВ
з дружиною бл. п. Луки, ОЛЕКСАНДРОЮ

Червона гвоздика—живим з-під Бродів

Братство к. вояків I-ої Української Дивізії Української Національної Армії, Станиця в Дітройті, є одним з кращих звен укладу громадської системи метрополітального життя. Воно не є тільки символом історичного твору військової сили але також дуже корисним конструктивним надбанням громади поза межами рідних земель. На цю каденцію його головою обрано Михайла Ніньовського, а секретарем Мирона Вороновича.

Як кожного року, так і цього, Братство провело багато праць, відзначень, зборів та різних зустрічів поза Дітройтом. Крім того, воно комунікується із своїм членством об'явами. Наприклад, в 1983 році за головування Мирослава Трешневського, було їх 18, а в 1984 до місяця вересня—13. Мало Братство і втрати. На початку цього року помер у Воррені, Миш., д-р А. Жуковський, а на Фльориді 25-го серпня—Роман Юшкевич. Довголітній прапороносець Зенон Гоїв поважно захворів і його почесну ролю гідно носити прапор перебрав Стеткович. Згадано річницю смерти почесного члена Дивізії любленого генерала Михайла Крата.

Одною із найбільших поважних імпрез, добре підготовленою і успішно проведеною, було відзначення 45-ої річниці загинулих членів „Карпатської Січі за самостійність Карпато-Української Держави. Відбуто також, як і кожного року, розвагове печення картоплі.

Крім цих різноманітних подій відзначено святковим концертом одну із трагічних річниць—40-річчя під під Бродами, яка проминула у линні ц. р. Для цього запрошено наймолодшого з учасників з Баффало Ігоря Чмолу на доповідача, якого після відспівання гимнів, українського і американського, представив голова Братства. Доповідач у поетичній формі передав історію постання Дивізії, її відхід у бої і ловів аж до трагічного кінця Другої світової війни. Свою оригінальну доповідь він ілюстрував уривками із багатьох літературних творів, присвячених Дивізії, а особливо Бродам. Назвав її „казкою", в яку ввів вірші, авторами яких були дивізійники і не дивізійники. Ілюстрація багатого матеріялу вийшла прекрасно, до чого допомогли прелеґентові також його кольоритний голос та бездоганна дикція.

На сцену, яка була мальовничо удекорована геральдичною символікою дивізійних атрибутів—виступив хор малят, які вчаться в школі Непорочного Зачаття, в якій це щорічне відзначення бою під Бродами відбувалося. Очевидно, що малята вив'язалися гарно і передали якнайкраще декілька стрілецьких, вічно захоплюючих пісень.

Після цього голова покликав на сцену дивізійників, що врятувалися з-під Бродів, і їх член Головної Управи Мирослав Трешневський у супроводі двох студенток удекорував червоними гвоздиками. На цьому терені проживає ще тринадцять бійців, які були під Бродами али з'явилося тільки 9, інші оправдали свою неприсутність.

Опісля діти дивізійників рецитували різні поетичні твори: Дарія Крива—Ґреґа Зірка Ніньовська, Зенон Чорній та Роман Воронович. Вони передали вірші і тексти різних творів про Дивізію. Найкраще збагатив програму хор учениць середньої школи Непорочного Зачаття, в якому брало участь понад 20 хористок і між ними шість учнів для підсилення глибоких голосів, на що дуже добре надавався саме цей вік мутації. Цей хор має великі надії стати одним із кращих хорів метрополітального Дітройту завдяки Лярисі Стасів-Гнатюк, яка вклала у мистецьке опрацювання творів з хором багато свого знання, а головно, велику любов до співу.

Українська громада метрополії повинна звернути увагу на цей хор і його молоду талановиту диригентку. Слід ще додати, що в передаванні цього святкового концерту на радіогодині „Пісня України" мав інтерв'ю один із старшин Дивізії інж. Роман Крохмалюк, і це додало імпрезі більше відзначности. Неменше причинився до популяризації цього відзначення капелян Дивізії о. ігумен Бернард Панчук, ЧСВВ, парох церкви Непорочного Зачаття, який був присутній на залі.

Михайло Бажанський

В ІНДІЙСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ Бгопаль, населення якої потерпіло від отруйного газу, який продістався з фабрик Юніон Карбайд, відбулась велика протестаційна демонстрація, метою якої було приспішити виплату допомоги для родин померших від газу, поранених і пошкоджених. Демонстранти, не зважаючи на поліційну заборону, зупиняли коловий рух, роздавали летючки з вимогою приспішення виплати допомоги, несли антиамериканські плякати з вимогою закрити газові фабрики тощо.

Спортові розсипки

Спростовання дезінформації

В другій половині вересня минулого року навідалась гостя з Польщі, І. І., яка викладає психологію у Кракові. Перед війною вона закінчила українську гімназію у Коломиї; отже володіє вільно нашою мовою в письмі та слові.

Якось непомітно зійшла мова про недавно відбуті Олімпійські Ігрища і І. І. висловила свій жаль відносно невдачі та провалу мабуть більше з куртуазії, як це буває, коли хтось помре, то слід висловити співчуття. Другі дві жінки, присутні, поглянули на автора, щоб вияснити це непорозуміння. А звідкіля вона має ті відомості? — Ну, звісно, з нашої (польської) щоденної преси. В тригодинній розмові автор описує перебіг Ігрищ з усіма недомаганнями та успіхами з висновком, що Ігрища були найбільш успішними після Другої світової війни. Довідавшись, що автор є тіловиховником, ставила ряд питань, в тому про Стеллу Валасєвіч та Кусочінського, з яким автор змагався в бігу на 1,500 м., обидвоє олімпійці.

Перед своїм виїздом вповні переконана І. І. заявила, що розкаже своїм студентам про справжній перебіг Ігрищ. Таким чином спростовано іншу дезінформацію.

Чергова „неучасть" ?

В 1976 році африканські держави проголосили бойкот Олімпійських Ігрищ тому, що одна дружина з Південної Африки відбула турне по Новій Зеляндії та Австралії. Ніхто не приписував цьому великої ваги і бойкот пройшов майже непомітно.

Але зовсім інакше сталося з бойкотом, заповідженим президентом Джиммі Картером в 1980 році супроти совєтів, як і „неучастю," заініційованою СССР, східнього бльоку в Ігрищах в Лос Анджелесі.

Як прелюд до того, чого можна сподіватись, як також авізо що може прийти, офіціоз „Ізвєстія" з половини листопада ставить твердження, що Сеул не є придатним містом для літніх Олімпійських Ігрищ в 1988 році і чи МОК не повинен розглянутись за більш відповідним місцем? Вслід за ним Фідель Кастро вторував те саме в своїй пресовій конференції.

Совєтський Союз, так як і деякі інші держави східнього бльоку не мають дипломатичних зв'язків із Південною Кореєю. У світлі публікації у „Ізвєстіях" та заяви Кастра, не в тім'я битий Антоніо Самаранч, колишній амбасадор Еспанії до Москви, скликав наради МОК на 1-2-го грудня в осідку МОК в Льозанні, Швайцарія.

Вагомі рішення

З огляду на загрозливу ситуацію та протилежні настрої, в присутності 88-ох членів прийнято та одобрено дуже важливі рішення. Ось вони:

- Відкинено пропозицію виключити бойкотуючі чи „неучасні" держави, тому що бойкот чи „неучасть" пімстяться тільки над невинними атлетами;
- Не допустити до участи представників та суддів бойкотуючих держав. В Лос Анджелесі було поверх 100 представників та суддів східнього бльоку;
- Щоб оминути непорозуміння, запрошення членів на Ігрища належать виключно до компетенції МОК, а не місцевих комітетів;
- Одиноким компетентним чинником, який рішатиме відносно придатности удогіднень Ігрищ—це тільки МОК—і тут втерли носа совєтам.

Повищі рішення—великої ваги, обезвладнюють совєтів з усіх застережень, які вони висували та примушують їх або повинуватись, або стати осторонь.

Мишодрачка за надвишку

Вона витинула між Організаційним Комітетом в Лос Анджелесі і Олімпійським Комітетом ЗСА—кожне із своїми амбіціями. Після закінчення Ігрищ, Організаційний Комітет заявив, що буде надвишка на 10-15 мільйонів долярів. Три тижні пізніше виявилось, що вона буде на 150 мільйонів долярів і згідно з повищою прогнозою розділено ці фонди так: 75 мільйонів дол. на Олімпійський Комітет ЗСА, 50 мільйонів—на тіловиховні цілі у стейті Каліфорнія та 25 мільйонів дол.—в запасі.

„Любімся як брати, але рахуймося як жиди",—заявив Вілліям Саймон, президент ОК ЗСА, тому що при розділенні дотацій не запрошено представників цього комітету. В тому, так Самаранч, як і Організаційний Комітет згідні призначити 7,5 мільйона дол. для країн Третього світу.

Але вміжчасі виявилось, що надвишка з Ігрищ виноситиме 200 мільйонів долярів. Отож інше яблуко незгоди! 50 мільйонів дол. більше!

Видається в цій перспективі, що краще зазнати недобір, замість надвишку, бо вона викликає тільки суперечки.

Золоті медалі та зелені папірці

Для деяких золотомедалістів—це назабутній спомин, але для інших—це тільки ступінь для збагачення.

Так, наприклад, для веслярів, фехтувачів, стрільців із лука, пістолі та рушниці, як і цілого ряду інших змагунів, це тільки ностальгія минулого. Але для інших—це тільки одна із можливостей, для деяких одинока, для придбання десятків, соток тисяч, а то і мільйонів долярів.

Тут на першому пляні висуваються боксери, які зразу переходять в професійний стан. Перед ними—мистецтво їхньої ваги та багато „зелених".

Слава і почесті

Маленька медалістка Мері Лу Реттон—улюблена серед мільйонів глядачів. Вона—16-літня-дальше перебуває у Гюстоні, Тексас, тоді як батьки живуть у Вест Вірджінії. Один із новітніх композиторів уложив пісеньку „Гелло, Мері Лу", що її награно на плиту. Як і раніше, вона під опікою Белі Каролі.

Б. Каролі, колишній тренер румунської дівочої дружини гімнастики, в тому і Наді Команич, здефектував в 1981 році та відкрив школу в Гюстоні. В Ігрищах в Лос Анджелесі всі три медалістки ЗСА—це його учениці. Перед Ігрищами він мав 500 учениць, тепер–1,350.

Мері Лу часто запрошують на гостинні виступи і здебільша в товаристві Белі за оплатою 8,000 дол., вона виступає. Була пропозиція переіменувати вулицю, де живуть її батьки, на Реттон, але вона перепала. Мері Лу з надією чекає на Олімпіяду в 1988 році.

Одначе вона може зазнати прикрої несподіванки, бо в европейських мистецьких змаганнях, які відбулись у Відні в другій половині листопада, так Болгарія, як і змагунка Діляна Ґеорґієва, зайняли перше місце перед змагунками СССР. Затямте собі це прізвище—Діляна.

Але тоді, як не пощастило переіменувати вулицю у Вест Вірджінії, чотирикратний медаліст Карл Луїс, який вміжчасі перебув косметичну операцію носа (для евентуальних „змагань" у Голливуді), добився почести: його Альма Матер—середня школа у Віллінґборо, Н. Дж., запросила його та охрестила стадіон його іменем.

Чи зістрінемось ще знов?

Це слова до танга, під звуки якого гуляємо, але тут мова про найбільш контроверсійні змагання в Олімпійських Ігрищах. В бігу на 1.500 м. 26-літня Мері Декер, яка побила Казанкіну з СССР та впродовж чотирьох літ не зазнала поразки, а поруч, босоніжна 18-літня Золя Бадд із Англії (фактично з Південної Африки). Вони зударились, Мері впала, а Золя зайняла останнє місце. Її дискваліфікували, але після провірки фільму, реґабілітували.

Обидві змагунки потерпіли і була чутка, що вже не вернуться на біжню. Але оце недавно з обидвох сторін, прийшли заяви про поворот. Трудно, щоб ці незаперечно провідні біґунки не стрінулись знов на біжні.

Ф. Лукіянович

Різдво...

(Закінчення зі стор. 2)

також на листі.

Ася присіла коло тата і помагаючи собі трохи язиком, викаліграфувала своє ім'я.

Листа повернулась до цього студента, який збирав гроші. Переглядаючи її, він додав: — Багато із членів „Рідної Школи", яких ми мали відвідати з колядою, застали ми тут, інших відвідаємо завтра. Студенти засіли за стіл і їм подано вечерю. А тоді хлопці і дівчата, які сиділи за головним столом, почали щораз частіше обмінюватись поглядами зі студентами. Сипались жарти, ставало щораз веселіше.

Сестра Асі непомітно встала від столу і пішла до вітальні, а за деякий час звідтіля пролунало кілька акордів на фортепіяні. Молодь щораз частіше почала поглядати на двері вітальні. Отець декан підвівся: — Думаю, що вечерю можемо кінчати, молодь хоче ще трохи забавитись. Дозвіл від мене вже маєте.

Відмовлено коротку молитву і молоді зникли за дверми вітальні. А за хвилину вже там було чутно відсування меблів. Забава почалася товариськими грами, але скоро відізвався знову фортепіян і в цілій хаті прозвучали тони коломийки. Молодь зірвалась до танку. Ася також хотіла дуже танцювати, але не мала з ким, бо братчик був замалий, а студенти завеликі. Сказала це мамі. Мама підійшла до якогось високого пана і шепнула йому щось на вухо. Пан підійшов до Асі, взяв її за руки, підніс вгору і тричі обкрутив довкола себе: — Ти, Асю дуже хотіла танцювати, ми вже потанцювали, — сказав пан.

Асі це не подобалось, бо вона хотіла танцювати, так як усі. Вона нахмурилась і сіла коло мами, яка приграла до танцю. Але невдовзі почала позіхати.

Сестра пішла заступати маму при фортепіяні. Мама взяла Асю за руку і сказала: — Ти, Асю, сьогодні дуже рано встала, час тобі йти спати, скажи гостям „добраніч" і ходімо до ліжечка.

Ще довго на плебанії розносились звуки танкової музики: вальса, кадриля, лянсьєра й інших танців, ще довго лунали сольоспіви і хорові пісні, але Ася їх уже не чула, бо двері до дитячої кімнати були закриті.

Зате Асі марились картини Свят-Вечора, Різдва, та недавньої гостини.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
13-ГО СІЧНЯ 1985 Р.

Честер, Па. 352 Відділ УН Союзу ім. св. Арх. Михаїла, повідомляє, що о год. 12-ій вполудне, в залі Українського Католицького Клюбу при 2-ій та Турлов вулицях, відбудуться Річні Збори Відділу.

Проситься членів про численну участь.

За Управу
Д-р М. Кий, голова — **Яр Щербак**, секретар